Debreczen 1895. XXII. evfolyam 74. sz. Csütörtök, márczius 28.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy hóra 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal: Fő-piacz, Simonffy-ház a városházával szemben.

Hirdetések a legmérsékeltebb árszámitás mellett vétetnek fel.

KÖNYV-TÁRA

A kormány a választások szabadsága mellett.

Debreczen, márczius 27.

A szabadelvü Bánffy-minisztérium már korábban állást foglalt, még pedig a legnagyobb határozottsággal, a választások szabadságának megvédése mellett. Bizonyitják ezt nemcsak báró Bánffy miniszterelnök és Perczel Dezső világos nyilatkozatai, hanem tényei is.

Latkóczy belügyminisztériumi államtitkár a nyitrai képviselői megbizó-levél benyujtása után, mely a nyitrai uj választás folytán ismét az övé lett, azonnal kijelentette, hogy a választást nem fogadja el, mert a választásnál előfordult visszaélésekről szóló jelentések, a mely visszaélésekért egyedül Tarnóczy Gusztáv választási elnök felelős, kételyt keltettek benne, vajjon nem sértettek-e meg a szabad választás általa képviselt elvei. Nem feladatunk a biró müködése, illetve a fegyelmi eljárás eredménye elé vágni. A szabadelvü kormány sem tekintette ezt feladatának, hanem a legkorrektebb alkotmányos gyakorlat szempontjából azonnal megtette a szükséges lépéseket a választás szabadságának megvédése végett. — Ezért az összes pártok és Pázmándy Dénes, Kund Jenő, Okolicsányi és Förster ellenzéki szónokok is általános és egyhangu helyesléssel tudomásul vették Perczel Dezső belügyminiszter válaszát. A belügyminiszter, a kinek szigoru és lelkiismeretesen törvényhü magatartása még az ellenzék részéről is jól megérdemelt elismerésre és méltánylásra talál, kijelentette az egész képviselőház tetszése mellett, hogy a kormány semmiképen sem azonosittatja magát a nyitrai választas körül esetleg előfordult visszaélésekkel, ép ily kevésé engedi magát az ott eljárt választási elnök eljárásával, intézkedéseivel azonositani, minthogy a szabadelvü kormány az e féle választási visszaélésektől minden esetben, minden körülmények közt egész távol áll és a választás szabadságának minden korlátozását, jöjjön az bármely oldalról, a legélesebben elitéli. Kijelentette továbbá Perczel Dezső belügyminiszter, hogy a kormány a választási elnök ellen emelt vádakat illetőleg azonnal elrendelte a fegyelmi vizsgálatot. Ez a fegyelmi hatóság a legrövidebb idő alatt abban a helyzetben lesz, hogy a Pázmándy, Kund és Okolicsányi képviselők beszédében a választási elnök ellen emelt vádak tárgyában itéletet mondhat. Megjegyezzük itt, hogy a kormány ebben mint szabadelvü kormány és a választások szabadságának védelmezője minden igényt kielégit, melyet saját meggyőződése és az ellenzék legmesszebb menő követelései kivánhatnak tőle. Megjegyezzük továbbá, hogy az illető fegyelmi hatóság hatalmában és kötelességében áll, a birói eljárás esetleges folytatását, ha a tényállás be van bizonyitva, a rendes királyi birságok hivatalos ténykedésének átadni.

Midőn tehát egyrészről a szabadelvü Bánffy-minisztérium és a szabadelvü párt a választások szabadságának megvédelmezésére vonatkozó kötelességük teljesitésében minden józan következménynek teljesen eleget tesznek, másrészről a legnagyobb erélylyel vissza kell utasitani az ellenzék ama czélzatos kisérleteit, hogy ez eseményeket pártczélokra zsákmányolják ki. Ez okból visszautasitja a kormány és a szabadelvü párt Helffy képviselőnek az alkotmánynyal ellenkező inditványát, mint egy ép oly felesleges, mint irányzatos pártmanőver termékét. Parlamenti bizottság kiküldésére hiányzik az alkotmányjogi alap. Továbbá egy ilyen mi által sem indokolt lépés teljesen felesleges és czéltalan, mert egyedül az illetékes bíróság van hivatva itélni, valjon történtek-e törvénytelenségek és ha igen miként büntetendők. A kormány jövőre is ragaszkodni fog azon elvéhez, hogy a választások tisztaságát és szabadságát megvédői, de e mellett nem szabad feledni, hogy rendkivül sok esetben lármás kisebbségek és erőszakoskodó frakcziók követik el a választásoknál a terrorizáló merényleteket a szabad választás ellen.

A kormány tehát a választásoknál előforduló ellenzéki terrorizmussal szemben minden téren ép oly tántorithatatlanul fogja kötelességét teljesiteni, mint teljesitette a nyitrai választás körül.

— **A koronaőr-választás törvénybe iktatása.** Törvénybe lévén mindenkor iktatandó az ország koronája őreinek választása, br. Bánffy Dezső miniszterelnök a képviselőház tegnapi ülésen br. Radvánszky Béla koronaőrré történt választásáról benyujtotta a javaslatot, mely a következő: Az 1844. évi I. és 1867. évi VI. törvényczikkek értelmében az ország szent koronája egyik őréül megválasztott vajai báró Vay Miklós aranykulcsos, valóságos belső titkos tanácsos, a Szent István jeles rend nagykeresztese elhunyván s ezáltal az egyik koronaőri állomás törvényesen megüresülvén, az ezen állomásra ő Felsége által valláskülönbség nélkül kijelöltek közül, az ország főrendei és képviselői báró Radvánszky Bélát, aranykulcsost, Zólyom vármegye volt főispánját és főrendiházi tagot, a korona és a haza érdekében szerzett érdemei és hazafiui szolgálatai figyelembe vételével választották meg koronaőrnek, ki a törvényszerü esküt annak rendje szerint le is tette. Fentemlitett báró Vay Miklós örökösei a koronához tartozó kulcsokat általadván, e tekintetben a felelősség terhe alól fölmentetnek. Budapesten, 1895. márczius hó 26-án.

Báró Bánffy.

A javaslathoz csatolt megokolás százados gyakorlatra hivatkozik.

Megjegyzi az indokolás, hogy a néhai br. Vay Miklós volt koronaőr őrizetében volt koronakulcsok báró Radvánszky Béla uj koronaőrnek folyó évi márczius hó 10-én végbement ünnepélyes beigtatása alkalmával átadattak s igy e kulcsokra nézve néhai báró Vay Miklós volt koronaőr örökösei a felelősség terhe alól felmentendők.

= **Belföldi hirek.** (A valuta-rendező bizottsg.) A valuta aranykészletének és müveletének ellenőrzésére kiküldött parlamenti bizottság tegnap ülést tartott. A bizottság a jelentéseket tudomásul vette s megállapodott abban, hogy közelebbről az aranykészletet meg fogja vizsgálni. — (Tisztviselők a belügyminiszternél.) Perczel Dezső belügyminiszternél tegnap tisztelgett a megyei tisztviselők küldöttsége a tisztviselők fizetésének rendezése és fölemelése tárgyában. A belügyminiszter hangsulyozta, hogy ez óhajokat a jelenlegi politikai viszonyok ismét háttérbe szoritották. — (Sajtópör Tarnóczy ellen.) A Tarnóczy nyilatkozatában névszerint fölemlitett képviselők közül gróf Szapáry Gyula és Polonyi Géza nem is voltak jelen azon az ülésen, a mely Tarnóczyt nyilatkozatának kimondására inditotta. Szapáry gróf és Polonyi ezért sajtópört szándékoznak inditani Tarnóczy ellen. — (Vásár az Operában.) Az alföldi inségesek javára rendezett ünnepség az Operában fényesen sikerült. A jövedelmet mintegy 30,0000 frtra teszik.

— **Külföldi hirek.** (A német parlament válsága.) A német birodalmi gyülés tegnap választotta meg elnökségét, a mely a Bismarck üdvözlésére vonatkozó javaslat elvetése miatt leköszönt. Elnök Boul czentrumpárti, első alelnök Schmied-Bingen németliberális és második alelnök Stahn czentrumpárti lett. 103 szavazólap üres volt. — (A kinai békealkudozások.) Az orosz távirati ügynökség megbizható forrásból jelenti, hogy Li-Hung-Csang fel van hatalmazva, hogy a hadikárpótláson kivül, mely ama terület ideglenes megszállása által biztosittatnék, a melyen jelenleg japán csapatok vannak, a Li Csu (Madjicosima csoport), Tai-Wan és néhány más szomszédos sziget átengedését javaslatba hozhassa. A kinai meghatalmazottnak adott további utasitások szerint, a Lian-Tung félsziget átengedésébe semmi esetre se szabad beleegyeznie. A meghatalmazott legvégső esetben azt inditványozhatja, hogy e félszigeten a független Korea és Kina között egy semleges államot alakitsanak, mely Oroszország, Franczia ország és Anglia protektoratusa alá volna helyezendő. Sanghai távirat szerint, a japánok a Peskadores szigetek erődeit bevették. — (Kolera Japánban.) Port-Athurból táviriák, hogy Japánban a kolera kiütött. Az első nap 38 haláleset fordult elő.

Kikből lesz az iparos?

Kit adnak iparosnak? Arra igen egyszerü felelni.

Igen egyszerü és épen olyan tragikomikus! Azért nem csak épen komikus, mert ennek a komikumnak nem költeményként és szinészi alakitással születik meg ikertestvére: a *tragikum*, hanem valóban elválaszthatatlanul nyomában jár már természeténél fogva a koporsóig.

És ezt a *tragikumot*, azt a mély drámát igazán szivében hordja ezer meg ezer párjája magyar honunknak egész a sirhalmáig!

Ha p. o. csinos, okos, fürge és fogékony a szép és nemes dolgok iránt egy család gyermekei között Miska, ugy azt már halálos vétek volna a társadalom szerint iparosnak adni!

Ha gyenge, ugy meg: nem birja ki a munkát!

Ha van mód, ha van puskapor, ugy se

nevelünk tán iparost az Emilkéből vagy Sanyikából!

A vasgyurók, és vásottak — azok csak hadd menjenek *kerék alá iparosnak!*

A szegény gyerekek, azok szintén az iparos polyvás-zsákba valók, mert ki az őrdög tanittatná őket magasabb pályára!

Az inasnak dolgozni, — szenvedni kell és a szülő szive fáj érte!

Az inasnak egy kis dorgálást, strapát el kell türni és csak nem hagyja szenvedni módja mellett a jó, érzékenyszivü szülő!

Az inasnak fizetése sem jár két, vagy három évig, pedig *dolgozik* és *hasznát veszi* mestere!

Az „okosság" a gyereknél, a gyönge testalkat a gyereknél, a mód és ha szegényebb sorsu, akkor a nemfizetés a gyereknél — mind utbagörditett akadály, hogy iparosnak adják.

Akárminek különben: kereskedőnek, vinczellérképezdésznek, kellnernek, kaszirozónak, vasuti és postai szolgának, csak iparosnak *nem!*

Ha czédularagasztó is, ha regény és história-áruló is, ha urasági inas is, vagy még ha — katonaőrmester is, csak iparos *nem!*

Színész, müvész, sebész, és mindenféle ász-ész inkább, csak czipész és más mesterségi müvész *nem!*

Nemcsak a tőke, nemcsak a jó mód és vagyon huzódik vissza az ipartól, hanem viszszahuzzák maguk a szülők a gyermekeket is!

Hisz ijesztgetnek, kórságossá tesznek csemetekorban sok gyermeket avval a rémitő rutnak festett képpel, hogy — — *„inasnak adlak!"*

A ki aztán ki van dobva az ipar sivár mezejére, az bizony igen elégedetlen a társadalom amaz állásfoglalása miatt, és összecsoportosul sztrájkolni és szoczializmust gyártani, mert száz népiskolás társa közül csak tizet lát maga mellett az iparvilágban és az, a ki vele tart — — mind a tiz: *a selejtes móduakból való!*

A ki neki ezreivel ipari telepet mutathatna dolgozó mühelyül, az lappang, sudolkozik, a másik ráprédált ezrekkel, a mibe neki a tanittatása került, — egyik *hivatal ajtótól a másikig!*

Van módja, és pénze, vagyona, tekintélye születésénél fogva annak az iskolás, vagy gyermekkori társnak, de nem átalja csaknem koldulni a hivatalt és ennek nyomán azt a nyomorult *soványkenyerét!*

Igy van, igy választ magának életpályát ezer, meg ezer; azután ha egy praktikus, egy nem mindennapi *mesterembert* keresnek, a következő eset áll be, amit legközelebb az összes fővárosi lapok, mint tényt: kuriózumként közöltek:

„Irnok és lakatos." Egy felvidéki nagy czukorgyárban közönséges kovács vagy lakatos emberre lett volna szükség. Nem találkozott; hát hirdették a helyi ujságban e szolgálatot *2 frt napibér,* lakás és konvencióval. Nem jelentkezett senki. Erre ujból hirdették az ujságban de már *3 frt napibért* tüzve ki. *Nem jelentkezett senki.* Egy hét mulva harmadszor hirdették, de ugyanezen kapcsolatban *70 kr. napidijjal* egy irnoki állásra is történt felhivás. És mi lett az eredménye? Az, hogy mig a 3 frttal dobált lakatos állásra négy jelentkezett volt, addig a *70 kros irnokságra százegyvenketten* jelentkeztek. Ez eléggé jellemző. (Magyar Esti Lap 1895. márcz. 8-diki szám.)"

Azt sem álltalom nyiltan konstatálni, hogy magyar nevü ipartelepünk alig van az eddigiek között is Magyarországon. Majd Szvoboda, Zelniczky, Gregerson, Zahoday stb. féle nevek ékeskednek az összes honi firmák felett. Tisztelem, igen tisztelem én a nemzet minden becsületes tagját; nem is annak illusztrálására hozom én fel az idegen hangzásu czégek neveit, hogy ez bűn volna Magyarországon, mivel nem csupán a jó magyar hangzásu névben ragyog a hazaszeretet; — hanem csak azért, hogy *hol vagy magyar, ha iparról van szó?*

Hős voltál magyarom a csatában, de nagyobb dicsőség még dolgozni és megélni, valamint élni hagyni: békeidőben.

Szobor lesz emelve mindenik névnek az iparban, miként a nemzeti müvészetnek, csak előre kell törekedni. Szobor bizony, mely erősebb a vasnál, tovább tart az ércznél, fényesebb az aranynál.

Ilyenkor szobor lesz néktek emelve a családok szivében akiknek kenyeret adtok, az ipar után és a nemzet szivében, a kit munkára tanitottatok!

Tehát csak ipart a tőkének, és tőkét, éltető erőt az iparnak!

Problemák.

Tekintetes szerkesztő ur!

Nem tudok aludni egy némely kérdésnek miatta, melyeknek megoldása fölött sokat töpreng tudni vágyó elmém. Megirom önnek ezeket a kérdéseket, tegye ki a lapjába, tán akad, a ki meg tud rájuk felelni s ezzel megment éjszakáim álmatlanságától.

*

Első probléma.

Bankettek alkalmával miért kell föl az ünnepi szónok a pecsenyénél; miért kell o toasztnak épp a pecsenyét elrontania? Nem tehetné ezt például az almáspitével?

Második probléma.

Kitünő nevelési eszköznek tartják a pedagógusok azt, hogy iskolában és konviktusokban a kitünő tanulót az asztalfőhöz ültetik s a többit a bizonyitvány érdeme szerint sorba melléje.

De mi történjék akkor, ha a konviktusban valamennyi tanuló csupa 1-est hoz haza a bizonyitványában?

Harmadik probléma.

Sok daloskört hallottam már énekelni. De kiváncsi vagyok tudni, vajjon miért énekli valamennyi például a sajkadalt a hegyen; miért énekelnek a sziklárol s a bérczteteről a csónakban a tavon; miért a büszke várról a sikmezőn és a romok között a virányos rétről?

Negyedik prokléma.

Mikor valamely ablakot befalaznak, vagyis mikor az már csak amolyan hamis ablak, azt mondják rá, hogy *vakablak.*

Ezt értem.

Mikor a tornyokban félre verik a harangokat, s a tüzoltóság kirobog a vész szinhelyére, de ott kisül, hogy semmise ég, s hogy a tüzoltók hiába szaladtak ki; erre azt mondják: hogy *vaktüzilárma.*

Ezt nem értem.

Az ablak, melyiken nézni kell, lehet vak. De a *lárma,* amihez a fülnek van köze, az csak *süket lehet.*

Ötödik probléma.

Van-e lyuk, vagy nem létező valami?

Ebbe a kérdésbe már majd belebolondultam.

Mert kérem: igaz, hogy ott, a hol a deszka lyukas, ott *nincs semmi.* De az is igaz, hogy azon a deszkán, hol nincs semmi, ott lyuk *van*

Tehát mégis *van lyuk*?

Hatodik probléma.

Ezt jogászokhoz intézem, ugy a gyakorlókhoz, mint az elméletiekhez.

Ha valaki ugy van adósodva, hogy még a bőrét is lefoglaltatták a fiskálisok, s ez a valaki örömében kiugranék a bőréből, követne-e el birói zártörést?

Tisztelettel

Dr. Muki.

A „Debreczeni Ellenőr" tárczája.

Mese egy csillagról.

— Irta **Farkas Imre.** —

Jól emlékszem. Kicsi gyermekkoromban, zimankós téli estéken mindig ketten üldögéltünk a kályha mellett, az édes anyám meg én. Anyám szép dolgokat mesélt el nekem aranyhaju kisasszonyokról, kalandozó hősökről és én nyitvamaradt ajakkal, áhitattal hallgattam. De hogyne, olyan szépen, érdekesen eltudta ezeket mondani az anyám.

Egyik meséjére még most is tisztán emlékezem. Egy fényes ragyogó csillagról szólott az, messze a mi földünktől, a hetedik égben. A vén tudósok azokon a hosszu látcsöveken keresztül is alig tudják észrevenni, csak egy kis rózsaszin pontot látnak mozogni a fellegeken . . .

Mert ott minden rózsaszin. Rózsaszin a nap sugara, rózsaszinü a hegy, a patak, a virág. S az emberek is másak, mint a mi földünkön, jók, bátrak és nemesek.

Istenem, mennyi sok szépet beszélt el nekem ezekről a rózsaszinü emberekről az édes anyám. Mennyi sok szépet, mennyi sok jót. Azt mondta, hogy ezeknek az embereknek csak egy közös tulajdonsága van velünk, az, hogy szeretni tudnak. S milyen a szeretetük. Olyan, mint a tüz, mint a fölcsapó láng . . . s mégis olyan csöndesek azok az emberek s olyan jól tudnak türni, szenvedni. De mindég megjutalmazza szenvedésükért a jó Isten őket . . .

* * *

. . . Gaál Jenő már harmadszor olvasta végig azt a levelet. Nem akart hinni szemeinek. Pedig az a levél csakugyan a szép asszony kezeirása volt:

. . . Nem tudok nélküled élni, a szivem, a lelkem a tied. Érzem, hogy bün az, amit cselekszem, szinte hallani vélem a lelkem mardosó szavát, de a szivemnek nem tudok parancsolni. Szeretlek. — Szerettelek attól a percztől fogva, amidőn először eljöttél hozzánk. Szeretlek őrülten, féktelen szenvedélyylel. Őrölt vágyat érzek ölelő karjaidban pihenni, csókolni hideg ajkad, tekintetemmel beleveszni hidegfényü szemeidbe, csókjaimmal, lelkemet beléd lehelni.

. . . Nem tudom miért szeretlek? Talán az ördög szállott meg. Vagy talán azért, mert te nem vagy olyan mint a többi férfi. Nem vagy élvhajhászó, dicsekedő. Mikor először láttalak, midőn kék szemeidbe belenéztem, midőn hallottam kellemes hangodat a mikor a te elhagyott otthonodról, a mátravidéki falucskáról beszéltél, — már akkor éreztem hogy sorsom össze van forrva a tiéddel . . .

. . . Ime, leplezetlenül megvallottam neked mindent. Nem hallgattam el előtted semmit, elmondtam szerelmemet, szenvedélyemet. Szeretlek . . .

. . . Tehát, levelem vétele után jöjj azonnal lakásomra. Epedve vár Mathilde.

. . . Gaál Jenő hosszan, mereven nézett a levélre. A hosszas, szabályos betük összefutottak előtte. Gondolkodott. Lehetséges volna ez? Árjayné, a nagy város egyik ünnepelt szépsége irta volna neki ezt a levelet?

Maga elé képzelte azt a remek szépségü asszonyt, ugy amint utoljára látta. Ott ült, duzzadó kerevetén, hanyagul hátravetett fejjel, csillogó szemekkel. Kicsiny lábai kilátszottak az elegáns otthoni ruha alól.

Milyen ördögien, milyen véghetetlenül szép. S ez az asszony az övé lehet, egészen az övé.

Gaál Jenő erre a gondolatra szinte elszédült. Friss levegőre volt szüksége, kiment a házuk mögött levő kertbe.

Ott ősz volt. A sárga levelek hullottak le a fákról, a madarak meg daloltak, épen nagy

Városi közgyülés.

márczius 28.

Debreczen város törvényhatósági bizottságának mai közgyülése iránt a város atyái nem valami nagy érdeklődést mutattak, daczára annak, hogy a tárgysorozat több olyan fontos ügyet tartalmaz, melyek városunk kulturáját, szépitését vannak hivatva előbbre vinni.

Gróf Degenfeld József főispán a közgyülést 9 óra után megnyitván, olvastatik a polgármester jelentése t. év jan. és febr. hónapról.

A polgármesteri jelentésből, melyet a bizottsági közgyülés egyhangulag tudomásul vett, kivesszük a következő adatokat:

A közegészségi viszonyok január és február hónapban kielégitők voltak, mert ugy a megbetegedések, mint a halálozások mérsékelt számban fordultak elő. A megbetegedések leginkább a légzőszervek hurutos és kis mévben lobos bántalmaiból állottak. A heveny ragályos betegségek közül szórványosan a roncsoló toroklob vörheny, hökhurut és hagymáz-esetek észleltettek.

A fertőző kórok tovaterjedésének meggátlása tárgyában kibocsátott miniszteri rendeletek folytán elkerülhetlen volt, hogy a mezőrendőrkapitányság mellé egy orvosszakértő alkalmaztassék, ez állásra f. év márcz. 1-től kezdve dr. Szentpáli Béni orvos neveztetett ki.

Iparügyben a rendőrfőkapitányság, mint első fokú iparhatóság által különböző iparnemek önálló gyakorolhatására összesen 43 igazolvány adatott ki.

A lakosság által befizetett adók összege 85,596 frt 72 kr.

A jelentés végül részvéttel emlékszik meg K. Tóth Mihály haláláról, kinek városunk irányában szerzett érdemeit a közgyülés 1886. nov. 11-én 50 éves lelkészi jubileuma alkalmával jegyzőkönyvileg megörökittetni rendelte.

Dr. Kola János a jelentés utolsó pontjához szól és fölemliti, hogy az elhunyt K. Tóth Mihály nemcsak az ev. ref. egyháznak, de városunk közéletének is kimagasló alakja volt és miután a közügyek terén szerzett érdemeit méltatja, azt inditványozza, hogy az elhunyt emléke jegyzőkönyvileg megörökitessék és a hozzátartozókhoz részvétirat intéztessék.

A közgyülés egyhangulag hozzájárul az inditványhoz.

A belügyminiszternek leiratát, mely mellett Ő Felségének a királynak, Albrecht cs. és kir. főherczeg elhalálozása felett városunk közönsége által nyilvánitott részvétet megköszönő nyilatkozatát megküldi, — hódoló tisztelettel tudomásul veszi a közgyülés.

A fogadó, vendéglő, kávéház és kávémérési iparokról szóló szabályrendelt némely pontjának módositását kivánja a kereskedelemügyi miniszter. A módositásokat a tanács eszközölvén, azt a közgyülés elfogadja és jóváhagyás végett ujból fölterjeszti a kereskedelemügy miniszterhez.

100,000 frt uj jogi tanszékekre.

Olvastatott a belügyminiszter ösmeretes leirata az egyetemmé fejlesztendő ev. ref. főiskola javára tett 200,000 frtos alapitvány fele része 4½%-os kamatainak két uj jogi tanszék felállitása és fenntartása végett kiadása iránt. A tanács ezen leiratot azzal mutatja be a közgyülésnek, tudomásvétel végett, hogy részéről a további szükséges intézkedések már megtétettek. Nevezetesen a leirat másolata kiadatott a tiszántuli ev. ref. egyházkerületnek; a számvevőség pedig utasittatott, hogy az 1895. évre eső 2250 frtnyi alapitványi kamatot a f. évi költségvetés terhén belől főkönyvileg irja elő és annak idejében való kifizetéséről gondoskodjék, 1896-tól kezdve pedig a 100,000 frtnyi tőkének egész kamata vagyis 4500 frtnak a házi pénztári költségvetésben leendő fölvételéről saját hatáskörében gondoskodjék.

Kiss Albert hivatkozik a közgyülésnek arra az előbbi határozatára, hogy a jogakadémia szervezésére 200,000 frtos alapitványt tett mig ujabb közgyülési határozat 4½% kamat kimutalványozását rendelte el, holott a megajánlott 4½%-ból a tanszékeket nem lehet. Tudomásul veszi a javaslatot, de azzal a kijelentéssel, hogy ne lepje meg a közgyülést, ha az egyházkerület ujból fog kérvényezni.

*

Kassa város tanácsának az italmérési illeték lejjebb szállitása végett az országgyülésbez intézett feliratát, — Ungvármegyének a közegészségügy és szegényügy országos egyöntetü keretben rendezése iránt intézett feliratát, — Székes-Fehérvár átiratát Szt. István szobrának ottan leendő felállitása iránt a közgyülés tudomásul veszi. Nemkülönben tudomásul veszi Pozsonymegyének átiratát is, mint hozzánk elkésve érkezettet.

A soproni átirat.

A közgyülés tárgyalta ezután Sopronvármegye közönségének átiratát, melyben a Debreczenben 1894. nov. 17-én a Kossuth Ferencz tisztelatére rendezett banketten történtek felett való megbotránkozásának kifejezést adván; felkéri Debreczen város törvényhatóságát, hogy felháborodásának hasonló módon és értelemben adna kifejezést. A városi tanács következő javaslattal terjeszti közgyülés elé a famórus átiratát:

„Debreczen városa megütközéssel tapasztalja, hogy Sopron vármegye közönsége egymagában véve ugyan sajnálatos de, különböző oldalról származó tulzásokkal élére állitott véletlent a trón iránti hüség nyilvánitására megfelelő alkalomnak talált és a folyamatban lévő birói vizsgálat eredményének bevárása nélkül egyuttal arra is illetékesnek tartja magát, hogy e városnak a haza és király iránt évszázadokon át hozott áldozatokkal Magyarország történelmébe iktatott hüségét bántó országos mozgalmat megindító körlevelét nem átallotta e legszentebb érzelmeiben megtámadott törvényhatósághoz is megküldeni. Ezzel az eljárással szemben Debreczen város közönsége nem tehet egyebet, minthogy hivatkozással az 1894. évi november 29-én tartott közgyülésének legalkotmányosabb Urunk, Királyunk fölkent személye iránti szerető hódolatát ujabban is tanusitó, egyhangu lelkesedéssel hozott határozatára — Sopronvármegyének a magyar közéletben még eddig szokatlan tartalmu átiratát tárgyalás nélkül küldje vissza.“

A közgyülés zajos helyesléssel tudomásul veszi a tanács javaslatát.

*

A városi közigazg. bizottságban Fráter Imre elhalálozása következtében megüresedett egy tagsági hely betöltése végett az elnök a választást elrendeli. A szavazatszedő bizottságok elnökeiül Lengyel Imre és Nemes Kálmán, tagjaiul Koszorus Lajos, Keszei József, Páfty Gábor és Sebes György biz. tagokat jegyzőkül: Medgyaszay Miklós és Roncsik Lajos jegyzőket jelöli ki. A választás megejtetvén, elnök az eredményt a következőkben hirdeti ki.

Beadatott 90 szavazat; ezekből dr. Kola Jánosra esett 70, dr. Bakonyi Samura 20

---

utra készültek, hát dallal bucsuztak el attól a vidéktől, a hol olyan kellemes nyarat töltöttek el. Az egész tájon valami borongós csendesség, szelid, bus melancholia terült el.

A természetnek ez a szokatlan csöndessége szinte idegesitette Gaál Jenőt. Ugy találta, hogy épen igy nézett ki a vidék otthon, a mikor eljött a hazájától. Még az a nagy sárguló diófa is ugy hasonlit ahoz a fához, a melyik a papék háza előtt van.

Gaál Jenő lelke csodálatos átváltozáson ment keresztül. Leült egy padra és hosszan, szinte elábrándozva nézte azt a diófát. S a lelkére öntudatlanul kedves, sokat elgondolt emlékek borultak. Szinte látta azt a lányt, akit gyermekkora óta szeret, s a kihez a szive még most is olyan ideális rajongással füződik, az ő falucskájában a vén kálvinista pap gyönyörü leányát. Látni vélte azokat a szelid, elmélázó kék szemeket, a melyek olyan gyöngédséggel tudtak nézni, azt a halványpiros arczot, azt a magas karcsu termetet.

— Édes kis vadvirágom, suttogta elgondolkozva Gaál Jenő.

És képzelete maga elé rajzolta azt a jelenetet. Ott ültek a nagy diófa alatt ketten, a leány meg ő. Gaál Jenő szivére fájdalommal vegyes bánat borult. Fájt neki, hogy már egy pár nap mulva ott kell hagynia azt a kedves vidéket és azt a gyönyörüséges szőke leányt.

Egy kicsit elábrándozott.

— Te Iza, sok minden köt ehez a helyhez, de mégis az fáj nekem legjobban, hogy ha elmegyek, nem nézhetek többet a te gyönyörüséges szép szemeidbe.

A lány megrázkódott és észrevehetőleg elhalványodott.

Ilyen hangon még sohasem beszélt vele Gaál Jenő.

Ne beszélj bolondokat, Jenő ...

Az pedig fölsóhajtott:

— Hejh, nem beszélek én bolondokat, hidd el Iza. Amit mondok, azt az én szegény szerelmes szivem diktálja. De csak nem haragudtál meg? kérdé ijedten a midőn észrevette, — hogy a lány lassan fájdalmasan zokog.

— Nem... csak az fáj nekem, hogy ha elmégy olyan hamar elfelejtesz, mást fogsz megszeretni, én pedig olyan könnyen megtudnék ezért halni...

— Akkor is éppen ilyen volt a természet képe. Éppen igy hulladoztak a levelek, éppen igy daloltak a madarak. Az őszi hangulattal ugy megegyezett akkor is a szive. De közelebb huzódott a lányhoz, gyöngéden átölelte és a szivéből jövő meleg hangon beszélt hozzá:

— Igen elmegyek innét, de csak azért, hogy vagyont szerezzek. — De egy pár év mulva visszajövök hozzád. Visszajövök, s akkor majd semmi sem áll utjába a boldogságunknak, te leszel az én aranyos kis feleségem. Igen, szeretett Iza — szeretlek már régen őszinte, ideális szerelemmel. Hü maradok mindég hozzád. Akármilyen hetyzetbe jussak, reád gondolok a te jóságos arczodra, a te áldott, szelid két szemedre és hü maradok hozzád.

Gaál Jenő szive szokatlan elhidegüléssel gondolt a bünös, szép asszonyra. Nem ment ki a fejéből az a szelid szőke, szép leány...

— Igen, suttogta, hü maradok hozzád édes, kis vadvirágom. A te arczod, a te szemed az késztet engem arra. Mások talán kötnivaló bolondnak tartanának, de az én lelkem azt érzi, hogy okosan cselekszem.

... Azzal összetépte a levelet és nem ment el.

* * *

... Ilyen emberek lakhatnak abban a mesebeli, rózsaszin birodalomban.

szavazat. E szerint a közigazgatási bizottságba dr. Kola Jánost megválasztottnak jelenti ki.

Dr. Kola János megválasztatását megköszönve, igéri, hogy kötelességét ez irányban is lelkiismeretesen fogja teljesiteni.

Kis-uj-utcza eleje.

Ezután került rá a sor Kis-uj-utcza torkolatának rendezésére és a Vargaszin helyének megfelelőbb értékesitésére, melyért már annyi toll- és szóharcz folyt.

Lapunkból ósmeretesek lévén a szakbizottságok véleményei, — ezuttal csak a tanácsi javaslat közlésére szoritkozunk, mely igy hangzik.

„A tekintetes biz. közgy. 9/972. 1895. bkgy. sz. határczata folytán a Kisujutcza torkolatának rendezésére beszerzett tervvázlatok és az összes iratok a mérnöki hivatal és az épitési és szépitési bizottság javaslatától eltérőleg a jog- és pénzügyi bizottság javaslatának elfogadásával azon kérelemmel terjesztetnek a tek. biz. közgyülés elé, hogy az utcza torkolat rendezése és az ott lévő városi telekrész czélszerü és jövedelmező felhasználása czéljából az azzal szomszédos Áron Miksa tulajdonát képező 1714. sz. teleknek a folyó 1895. évi január hó 22-én kelt egyezségi jegyzőkönyvben. — Áron Miksának kötelezőleg felajánlott 90,000 frtért a város tulajdonába megszerzését kimondani s ezen ingatlan szerzésre nézve az 1886. XXII. t. cz. 110. §-ban előirt névszerinti szavazás határidejéül a f. évi májusi rendes közgyülést kitüzni méltóztassék. Egyidejüleg megbizandó volna a városi tanács, hogy az utcza torkolat mikénti szabályozására és az 1712, 1713, 1713, 1707, 1708, 1716. sz. sorszámu telkek közt tervbe vett piacz létesitésére, továbbá az épitési költségek honnan leendő fedezésére ugyanazon bizotts. közgyülés elé concrét javaslatot terjeszszen.

A tanács javaslata után felolvassák Komlóssy Arthur és társainak azt az inditványát, hogy a Simonffy-féle telek megvásároltassék és mivel az erre vonatkozó terv kellőleg előkészithető nem volt, kérik az ügynek a mai napirendről való levételét.

Ugyanily értelmü halasztási inditványt nyujt be dr. Kola János, a biz. tagok tegnapi értekezletéből kifolyólag. Az inditványt, melyet dr. Kola János elnök és dr. Balkányi Miklós jegyző irtak alá, azzal indokolja, hogy a három irányt a tanács alapos tervekkel és költségvetésekkel fölszerelve a májusi közgyülés elé ujra terjessze be.

Egyébiránt legczélszerübbnek tartja az első tervet.

Lengyel Imre a halasztás ellen szól és az Áron-féle telek megvásárlását ajánlja.

Id. Csanak József szintén ily értelemben szólal föl.

Dr. Bakonyi Samu sokkal fontosabb kérdések megoldását kivánná előbb; a kis-ujutcza torkolatának szabályozása ügyében az a véleménye, hogy a város a saját telkén épitsen és sem ne adjon, sem ne vegyen. De mindenek előtt a vizvezeték, csatornázás, világitás ügyét kivánná rendezni. A halasztás mellett foglal állást.

Rössler R., dr. Balkányi Miklós az elhalasztás mellett szólnak.

Ábrahám László t. főügyész a tanács javaslatát pártolja. Szabó József főszámvevő hangsulyozza, hogy a Kisujutcza rendezését elodázni nem lehet és az Áron-féle telek megvételét szükségesnek találja, mivel a házipénztárt semmivel sem terheli meg.

Dr. Kola János zárószavában ajánlja halasztási inditványának elfogadását.

(A közgyülés türelmetlenül hangoztatja: szavazzunk, ne töltsük az időt ezzel az egygyel! Szavazzunk!)

Dr. Bakonyi Samu ismételten más eminens szükségletek kielégitését ajánlja.

Ármós Bálint bár alkalmasabbnak tartja a Simonffy-féle telket, mégis, miután az ügy kellően előkészitve nincs, az elhalasztás mellett emel szót.

E vita után elnöklő főispán szavazás alá bocsátja első sorban dr. Kola J. halasztási inditványát; ez inditvány nagy többséggel elfogadtatván, a közgyülés határozatát az elnök enunciálja, hogy az ügy a májusi közgyülés elé ujra előterjesztendő.

*

Magyarország vármegyéi és városai czimü vállalat által kivánt 4200 forint segély megadását a közgyülés megtagadja.

Uj tüzoltó laktanya.

A tüzoltóság részére egy korábbi közgyülés a katonaság által felhagyott csapó-utczai Oláh laktanyát jelölte ki, melynek átalakitása a költségvetés szerint 7200 frtba kerül.

A tanács idevonatkozólag következő javaslatot teszi:

Miután a szükséges összeg rendelkezésre nem áll, sem pedig a tüzi pénztár tőkéje meg nem csonkitható: a jog- és pénzügyi bizottság véleménye szerint az Oláh-laktanyának a terv szerint való belső átalakitása oly módon rendeltessék el, hogy az arra szükséges 7200 frt költségnek valamelyik alapitványi pénztárból való előlegezése engedélyeztessék, mely előleg letörlesztésére a tüzi váltságból befolyó összeg és a tüzi pénztár kamatai szolgálnának fedezetül.

A közgyülés a tanács javaslatát elfogadja.

A kormányhatósági jóváhagyás után teendő további intézkedéssel a tanács lesz megbizandó.

A tornacsarnok telke.

A debreczeni tornaegyletnek telek és tégla adományozás iránti kérelmét a tanács következő rokonszenves javaslattal hozta közgyülés elibe:

A testedzésre és az emberi erő fejlesztésére szolgáló tornászat minél szélesebb körben elterjesztésének nagy fontossága mindenki előtt ösmeretes. Hogy pedig a tornászat ne csak a tanuló ifjak, hanem önálló férfiak által is gyakoroltassék, önálló tornacsarnok épitése fölötte szükséges. Bár kivánatos volna, hogy a létesitendő tornacsarnok lehetőleg a város központján épittessék, de mivel a központon oly telek, mely a jelzett czélra átengedhető lenne, nincsen a város tulajdonában s olyannak megszerzése ez idő szerint nem is remélhető; másfelől pedig a város tulajdonához tartozó péterfiaiutczai 933. sz. telek, habár nem központon fekszik is, de fekvésénél fogva teljesen megfelelő és alkalmas közlekedési viszonyainál fogva könnyen elérhető: ennélfogva a jog- és pénzügyi bizottsággal egyetértőleg javasolja, hogy az önálló tornacsarnok létesitésére ezen telek engedtessék át a tornaegylet részére a tulajdonjog fentartása mellett, oly módon, hogy mindaddig, mig azon telek a jelzett czélra használtatik, az a tornaegyletnél hagyassék; ha pedig azon a telken a tornacsarnok megszünnék, a telek a város részére visszabocsáttassék: a rajta lévő épületek pedig, ha azokat a város átvenni hajlandó lenne, azokat az akkori becsérték szerint a város átvehesse.

A téglaanyagot illetőleg akkor lenne határozat hozandó, mikor a tornacsarnok épitési terve és költségvetése bemutattatik.

A közgyülés elfogadta a tanács javaslatát.

*

A mezőőri intézmény életbeléptetése folytán szükségessé vált intézkedések tárgyában kelt tanácsi előterjesztése értelmében a mezőrendőrkapitányság lenne hivatva elvégezni e teendőket és azoket a tanács üléseiben referálni..

Boczkó Sámuel e teendők végzésére a gazdasági tanácsnokot tartja illetékesnek, mivel szerinte a mezőrendőrkapitány eléggé meg van terhelve már is munkával.

Király Gyula fölvilágositásai után Polgári András azt kéri, hogy minél kevesebb kiadással rendezzék el a hivatali ellátást. Márk Endre pártolja Boczkó S. inditványát, ki azt ujabb felszólalásában ismételten ajánlja.

A közgyülés a tanács javaslatát elvetvén, a rendőrfőkapitány javaslatát egyhangulag elfogadja.

*

A magyarországi *diák-szövetségnek* Debreczenben tartandó congresszussa költségeire kért 1000 forint segélyt a közgyülés egyhangulag megadja. A határozat jóváhagyás végett a belügyminiszterhez fölterjesztik.

A Debreczen-hajdumegyei kézügyesitő egyesületnek, annak kérésére a közgyülés egyszer s mindenkorra 100 forint adományt nyujt.

Tudomásul veszi a közgyülés a tanács javaslatait a kórház évi jelentésére, a timar társulatnak a savósguti erdő cser-üzemben való kihasználása iránti kérvényére, Sámson község tégla adományozása iránti kérvényére és több jelentésre, mely után a közgyülés délután 1 órakor feloszlott.

Szinház.

* **Csiky Gergely** társadalmi müve: *A czifra nyomoruság* mely életteli jeleneteivel mindig hatást kelt, szép számu közönség előtt került szinre. Összes alakjai annyira az életből vannak véve, hogy szinte lehetetlen azokat roszul játszani. Az előadóknak tehát daczára annak, hogy nagy része lábbadozó beteg, könnyü feladatuk volt és ennek tisztességesen meg is feleltek, *Bogyó* Ilona, ki a beteg Arday Ida helyett játszotta Eszter erősen drámai szerepét és pedig teljes sikerrel; *Cserny* B. nagy önfeláldozást tanusitott, midőn Bella szerepét, betegsége daczára eljátszotta, kedvesen ugy, hogy a legtöbb taps az ő játékát jutalmazta. *Kiss* Irén Mézesnében perfect müvésznőnek bizonyult, a kit szivesen látnánk hozzá illő salon-komika szerepben minél gyakrabban. *Locsarekné* kitünő Parthenia, de annál gyatrább Zenobia volt Kovács Fanny, a ki alig tudott elmondani egy mondatot is. A férfiszereplők közül kiváltak; *Pelhes* (Bálnay), *Krémer* (Poprádi) *Szathmáry* (Tarczali) és különösen *Sándor* Emil (Csoma) *Mádi* Simi kedves szerepét Rózsahegyi játszotta.

NAPI HIREK.

— **Debreczen — egyetemi város.** A magasztos czélhoz, — melyért Debreczennek legjobbjai olyan nemes buzgalommal fáradoznak, melyért ez ős város polgárságának kicsinye, nagyja vetélkedve hozta meg az ügy méltóságához illő áldozatát, — e nagy és szent czélhoz közel értünk. Megbizható forrásból értesülünk, hogy a debreczeni százados kollegiumnak egyetemi rangra emelésének kérdése már a jövőben megoldható lesz, mert a még hiányzó uj tanszékek alapjait nagy részben már összehozta a magyar kálvinizmus és e város összes lakosságának lelkesedése, annyira, hogy 1896-ban, a tanárképző intézet, a harmadik (filozofiai) fakultás nyolcz tanszékét lehet egyszerre betölteni. Biztositva van a kilenczedik és tizedik tanszék is, a tizenegyedik és tizenkettedik filozófiai tanszék fundatiói várnak még csak kiegészitésre. Debreczen városa és a magyar kálvinista egyház tehát kultur-történetében olyan epochalis jelentőségü alkotással ünnepelheti a milleniumot, — melylyel méltán érdemli ki a haza hálaját és elismerését.

— A **„Debreczeni Ellenőr“** 72. (keddi) számában *„Öngyilkos katona“* czimmel megjelent ujdonságra utólag figyelmessé tétetvén, a *vidéken távollétem alatt* fölvett közleménybeli tényállás felől illetékes helyen siettem tájékozást szerezni. A hivatalos vizsgálattal föliderített tényállás mindazzal, ami az öngyilkosság okainak érintésére vonatkozott az ujdonságban, ellenkezik. Az öngyilkos nemcsak, hogy üldözve nem volt altisztjei által, sőt mint vidám, nótás legény kedvelt volt ugy altisztjei, mit századbeli tisztjei előtt. Minden körülmény arra vall, hogy a családjában 2 év alatt kétszer előfordult szomoru példát követve, pillanatnyi öngyilkossági őrültnek esett a szerencsétlen legény áldozatául.

Ekként teljesen téves volt az információ,

mit a bir hozója nyert és közölt a szerkesztőséggel. Amily megnyugtató e tény, oly mértékben sajnálom, hogy a Debreczeni Ellenőr jelzett ujdonsága honvédezredünk tisztikarának bánásmódját hamis világításban tüntette hamis információk alapján föll Egyszersmind intézkedtem, hogy a megbizhatlannak mutatkozó hirforrásból a Debreczeni Ellenőr ne meritsen többé közleményeket.

Debreczen, 1895. márczius 28.

Eötvös Károly Lajos
fel. szerkesztő.

— **Sorozás Debreczenben.** Már csak egy nap választja el az 1874. — évben született, debreczeni illetőségü ifjakat egy nagyon fontos mozzanattól. Holnap reggel 8 órakor állanak ugyanis elő az I. korosztálybeli katonakötelesek — a Pavillon laktanya udvarán — hogy a katonai sorozó bizottság kimondja fölöttük a három hosszu esztendőre szóló határozatot. A következő napokon folytatólagoson jönnek vizsgálat alá a II. és III. korosztálybeliek, hogy vagy a közös hadsereg, vagy a m. kir. honvédség kötelékébe felvétessenek. Az idegen illetőségüek is jól teszik, ha minél hamarább jelentkeznek a Komáromy-féle házban elhelyezett katonai ügyosztálynál, nehogy a szigoru katonai ügyosztálynál, a szigoru katonai büntet és érje utól őket a késlekedésért.

— **Állami ösztöndij** Ujlaki Hugó, helybeli illetőségü III. éves joghallgató, Ujlaki Antal hirlapirótársunk öcscse, mint értesülünk, 4 éven keresztül élvezendő, évi 300—300 frt állami ösztöndijat nyert.

— **Esküvő.** Balogh István postahivatalnok tegnap délután tartotta meg esküvőjét Szőke Mariskával, özv. Szabó Imréné leányával. Az esketést Szilágyi Imre ref. lelkész végezte, igen szép beszédet intézve az uj párhoz.

— **Megszökött a börtönből.** Abai Mari h.-böszörményi csavargónőt a rendőrség tegnap este bekisérte. Ma reggel Abai Mari egy alkalmas pillanatban megszökött a városháza közigazgatási börtönéből. Két hajdu azonnal utána ment, de már nem sikerült elfogni. A rendőrség keresi.

— **Bimbóhullás.** Özv. Haselmayer Istvánnét és családját sulyos csapas érte: Kis fia és illetőleg testvére Pistuka, a éjjel 11 órakor elhunyt. A család a következő gyászjelentést adta ki. Legmélyebb fájdalommal tudatom kis fiam Pistukának hosszas szenvedés után e hó 27-én éjjel 11 órakor, 3 éves korában történt csendes elhunytát. Kedves kis halottunk földi maradványai e hó 29-én d. u. 4 órakor fognak a róm. kath. szertartás szerint, a m. kir. államvasutak indóházától a Szent Anna-utczai sirkertben örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, jó barátainkat és ö-meröseinket bánatos szivvel meghivjuk. Debreczen, 1895 márczius 28-án. Anyja: Özv. Haselmayer Istvánné szül. Fehér Erzsébet. Testvérei: Béla nejével szül. Gáll Rózával; Iona, Ida, Gyula. Az örök világosság fényeskedjék neki! — A temetést Kernáts „Kegyelet" temetk. intézete rendezi.

— **A Sternthal-féle ösztöndij nyertese.** Az országos magyar izraelita ösztöndijegylet választmánya a folyó 1894—95. évre a Sternthal Arthur-féle 100 frtos ösztöndijat Váradi Ödönnek, volt debreczeni tanulónak, lapunk munkatársának, jelenleg budapesti joghallgatónak adományozta. Váradi Ödön „Krónika iró" név alatt sok szellemes czikket irt lapunkba, s Budapesten az egyetemi matinéen csinos elbeszélést olvasott föl, melyet közlés végett lapunknak engedett át.

— **Meghivás.** A debreczeni ev. ref. egyház tanácstermében 1895. évi márczius hó 30-ik napján d. u. 3 órakor tartandó gazdasági ülésbe. Tárgy folyó ügyek.

— **Pótvásár Kabán.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Kabán, február 13-ra esett, de elmaradt, országos vásár helyett április hó 3-án pótvásár tartassék.

— **Baleset.** Ma délután 3 órakor nagy tolongás és embercsődület volt a nagytemplom előtt. Már azt hittük, hogy az ártézii kutból buggyant ki a viz, midőn közelebb menve egy szegény kocsist emeltek egy szekérre, kinek arcza vértől éktelenül el volt torzulva. — Kérdezősködésünkre az volt a felelet, hogy az illető a Békessy László jószágigazgató kocsisa, ki már délben rosszul érezte magát, de felült a bakra és tova hajtott. A kollégium előtt leszédült a bakról és a lovak közé bukott, magával rántva a gyepiőt is. A kocsi, melyen Békessy László ur ismert szép leánya, Berta k. a. kis testvérével együtt ült, igy rohant tovább a Nagytemplom előtti térig, magával vonszolva a szerencsétlen kocsist. Itt aztán sikerült a lovakat megállitani. A kocsin ülőknek az ijedtségen kivül semmi bajuk sem történt, azonban a kocsis sérülései igen sulyosak. A sérültet a Kohn Adolf-féle házban szállitották s ott ápolják.

— **Uj kut Piaczutczán.** A városi tanács elrendelte, hogy a megromlott vizü piaczutczai régi kut helyett ennek közelében uj kut állittassék elő. A kut furását, melyet a város saját kutmesterének vezetése alatt házilag végeztet, ma kezdették meg.

— **Halálozás.** Kaptuk a következő gyászjelentést: „A. B. F. R. A. A legmélyebb fájdalom sujtó érzetével tudatjuk a felejthetetlen férjnek és gyermekünknek, jó apának, szerető testvérnek, jó sógornak és rokonnak *Kuczik* Istvánnak folyó hó 27-én éjjel 11 órakor, életének 32-ik, boldog házasságának 5-ik évében, hosszas szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. Felejthetetlen kedves halottunk földi részei folyó hó 29-én pénteken délután 3 órakor fognak Bárány-utczai házunktól, az ev. ref. Kossuth-utczai uj templomban tartandó gyászszertartás után a Kossuth-utczai családi sirboltban örök nyugalomra letétetni. Végtisztességtételére rokonainkat, barátainkat és ismerőseinket bánatos szivvel meghivjuk. Debreczen, 1895. márcz. 28. Bánatos szülei: Kuczik Gábor nejével Harangi Juliánnával, Bánatos testvérei: Kuczik Juliánna férjével Csontos Olivérrel, Kuczik Gábor, Kuczik Erzsébet férj. Debreczeni Lajossal és gyermekeivel, Kuczik Mária férjével Fodor Alberttel, Kuczik Margit, Kuczik Amália. Bánatos özvegye: Özv. Kuczik Istvánné szül. Bagaméri Mária Mariska leányával: Bagaméri István, Özv. Bagaméri Józsefné, Tóth Mihály és családja, Tóth István és családja Özv. Nyilas Jánosné és számos rokonság. Áldás és béke lebegjen szeretett halottunk hamvai felett.

— **A büntetés.** Blau Menyhértet összeférhetlen természetü, házsártos embernek ismerik a rendőrségnél. Hires verekedő és gyakran bajba kerül. A kapitány bosszusan, ingerülten fogadja és szemrehányólag, pirongatva figyelmezteti, hogy sohasem volt még vége az ily verekedéseknek. Most is azért áll törvény előtt, mert egyik hitsorsosát Kohn Ferenczet felpofozta. Blau Menyhért tagadja a tettlegességet és csak annyit ösmer el, hogy Kohn Ferenczet mellbe lökte. A kapitány nem hisz a csürés-csavarásban.

— Magának azért a pofonért vagy öt forint járja, vagy egy napi elzárás. Melyiket választja?

Blau Menyhért hirtelen felkiállt:

— Kérem alássan bocsánatot kérek, adok én Kohn Ferencznek még egy pofont, de kérek mindjárt 10 forintot.

— **A halott büne.** Tegnapi számunkban a fenti czim alatt részletesen megirtuk azt az ügyet, melyet a III. ker. rendőrkapitányság tárgyalt. Ennek a hirünknek bevezető részében jeleztük azt, hogy Kardos azt a feljelentést tette, hogy a nála alkalmazásban volt s öngyilkossá lett Bajó Lajos tőle több méter finom szőnyeget tulajdonitott el s azt Klapács R. nőszabó feleségének, Hollói Ágnesnek adta. Kardos László előttünk kijelentette, hogy a feljelentést nem ő, hanem maga a férjtette meg. Ő hozzá Dankó Juliánna ment s elmondta, hogy Klapács nála volt s elbeszélte, hogy felesége még menyasszony korában megőrzés végett több szőnyeget adott át, melyet Bajotól kapott. Kardos ezek hallatára felment a III. ker. rendőrkapitánysághoz s csak azt kérte, hogy Klapácsot hivják fel. A lapunkban tegnap elmondottakat Klapács, a férj adta elő a rendőrségnél s az ő vallomása alapján inditotta meg a rendőrség a vizsgálatot.

— **Elveszett és talált tárgyak.** Tegnap délután a Széchenyi-utczán egy kis női arany óra lánczczal együtt elveszett. A becsületes megtaláló jutalomban részesül, ha a II. ker. kapitánysághoz viszi. — Ugyancsak átvehető egy gyermekpellerin és öt kis kulcs, melyeket a főtéren találtak.

— **Egy jó házból** való fiu tanulóul fölvétetik Kurián órás üzletében (Főpiacz Biederman palota.)

Táviratok.

A nyitrai választás.

Budapest, márcz. 27. (A Debr. Ell. tudósitójától. Érk. d. u. 3 óra 30 perczkor.) A képviselőházban ma befejezték a nyitrai választás felett keletkezett vitát. Perczel D. belügyminiszter reflektál a lefolyt vitára, melyben még azok is beszéltek, kik csak lelkileg voltak Nyitrán. (Balról zaj, jobbról derültség) Csodálkozik a miniszter, hogy a felszólalók csak a kormánypártot szidták, azonban a néppárti izgatásokról senki sem szólott, a mi meglehetős egyoldaluság. (Helyeslés jobbról) Keri a Házat, hogy Helfy inditványát, a parlamenti bizottság kiküldése iránt, mellőzze.

Apponyi Albert gr. mert megtámadva látta pártját és szót kért, a mit azonban az elnök megtagadott. Apponyi ebbe belenyugodott, Pázmándy Dénes és Förster Ottó személyes kérdésben szólalnak fel, kik után Erdély Sándor igazságügyi miniszter kijelenti, hogy a nyitrai birák ellen csak akkor inditható meg az eljárást, ha kiderül, hogy azok tényleg korteskedtek.

A Ház nagy többséggel elvetette Helfy inditványát és megszavazta az összeférhetlenség módositását.

Kossuth Lajos és a képviselőház.

Budapest, márcz. 28. (A D. E. tudósitójától. Érk. 3 ó. 30 p.) A nyitrai választás fölött kelt vita befejezése után következett azon sürgető kérvények tárgyalása, melyek Kossuth Lajos érdemeinek törvénybe igtatását kérik. A Ház azzal az indokolással tételi irattárba e kérvényeket, mert ezek ügyében ebben az ülésszakban már határozott.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök kijelenti hogy jövőre is ellenzi Kossuth Lajos érdemeinek törvénybe igtatását; a Ház mellőzi tanyolta **Kossuth** Lajos érdemeit; de azokat törvénybe nem igtathatja, mert Kossuth ellentétbe helyezkedett a magyar törvényhozással.

Meghalt gyáros.

Budapest, márcz. 28. (A D. E. ered. táv. Érk. d. u. 4 órakor.) Prágából jelentik, hogy Umrath Károly, Ausztria legelső gépgyárosa, ma reggel 79 éves korában meghalt.

Tarnóczy lovagias ügyei.

Budapest, márcz. 28.. (A Debr. Ell. ered. táv. Érk. 4 ó.) Tarnóczy Gusztávnak, a nyitrai választás elnökének több lovagias ügye támadt. A kihivó felek segédeinek megnevezte saját segédeit: dr. Münnich Aurél és Gajári Ödön személyében. A Szapáry Gyula gróffal szemben elkövetett sértést Tarnóczy visszavonta és bocsánatot kért. Állitólag az egész ügyet becsületbiróság elé viszik.

Bismark és a szoczialisták.

Budapest, márczius 28. (*A D. E.* ered. táv. Érk. 4 óra.) Berlini távirat szerint a szoczialisták elhatározták, hogy Vilmos császárnak Bismarck herczeghez intézett, a birodalmi gyülést korholó táviratával szemben nyilt gyülésen állást foglalnak.

Hiuság.

— Pompon. —

Arsac gróf épen abban fáradozott, hogy — a mint szelid mélázással szokta mondani — „tatarozza a maga emlékszobrát“ és aprólékos gondossággal simitsa el a kikerülhetetlen nyomokat, melyek az ötvenes évekkel járnak. Miután jól megborotválkozott ugy, hogy a rizsporozott arczon csak a bajusz — hej! az is őszül — maradt, meghosszabbitva a választékot kisebbitette a tonzura terjedelmét, mely naponként crescendo fejlődött. Ekkor az inas névjegyet hozott be:

Báró Pingret.

A gróf törte az eszét és homályosan emlékezett egy nagyon öreg urra, a kit a klubban látott és ki nagy zsugori hirében állott.

— Vezesse a kis szalonba, szólt és kérje, hogy várjon egy pillanatig.

Gyorsan felkapott egy házikabátot, selyemkendőt kötött a nyaka köré, hogy lepleze az ing hiányát, azután még — régi szokás szerint — beillatozta — és igy sietett a szalonba. Ott talált egy egészen ősz aggastyánt legyező alaku szakállal, kinek egész megjelenése nagy méltóságot árult el.

Üdvözölték egymást, aztán a báró ujra leült, még pedig látható erőlködéssel; mintha csak eltörte volna hosszu, sovány lábait.

Megszólalt:

— Uram, szomoru kötelesség teljesitése végett jöttem . . . de ugyanannak a környek férfiai hamar megértik egymást és meg vagyok róla győződve, hogy ön meg fogja könnyiteni feladatomat. Nichon Leontine meghalt.

Mialatt az aggastyán könnyüt törölt ki szeméből, Arsac hirtelen visszaemlékezett egy bájos, szőke leánykára, olyan nő volt, a kit nemcsak az Istenek, de az emberek is szerettek. Csakugyan három évvel ezelőtt néhány hónapig viszonya volt vele, de a nő szakitott hirtelen, ok nélkül; mindamellett kellemesen gondolt vissza reá és neve fe ébresztette benne a finom vonások, a rendkivül kellemes illat emlékét.

— Ah, a szegény Titine . . . . bocsánat . . . a szegény Leontine meghalt. Szólt busan. Oly kedves leány volt és jobb neve ésben részesült mint a hozzá hasonlók.

— Az ám! És mily izlésesen öltözködött!

— A mályvaszin különösen illett neki.

A két ember egymásra nézett; az érzelmek és emlékek közössége gyorsan közel hozta őket egymáshoz. A báró sokkal busabbnak látszott; persze, minél jobban halad az ember a korban annál gyöngédebb lesz a szive és bizonyára az öreg ur is szerette valamikor Leontinet. Ki tudja? Talán épen Pingrét bárót csalta meg Arsac kedveért. A hölgyecske akkoriban tényleg azt mondta, hogy igen jó helyzettől válik meg az ő kedveért, mert nem tudja magát rászánni arra, hogy egyszerre két szeretője legyen. És az a gondolat, hogy ő foglalta el a báró helyét, ki legalább tizenöt évvel idősebb lehetett, mint ő. nagyon természetesnek tetszett előtte és kellemes elégtételül szolgált neki. Bizonyos leereszkedéssel kérdezte:

— Tehát ön is, ön is szerette?

— Nagyon. Azt hiszem szerelmes és nagyon rövid életében csak önt és engem részesitett különös kegyeiben.

— Ah! felelt Arsac finom mosolylyal, Leontine nagyon kedvelt engem.

— Tudom, uram. Nehány levél, mely véletlenül kezembe jutott, bizonyossá tett erről és épen ez birt arra, hogy önt felkeressem. Azt hiszem, a mi különös helyzetünk mindkettőnkre kötelezettségeket ró és hogy ön nem akarja magát kivonni.

— Micsoda kötelezettségek?

— Jövetelem czéljára térek át. Titine . . pardon Nichon Leontine kisasszony meghalt, még pedig, a mint értesültem, teljes szegénységben. Már régóta beteg volt, egyedül, elhagyatva; a gyógyszerek, az orvosok kimeritették vagyonkáját . . . Nem tudtam, mi történt vele.

— Én sem . . . A lakását sem tudom . . . Mit tegyünk; ez az élet . . .

— A házmesterné, az a derék asszonyság, reám akadt. Fölkeresett — nem neheztelek érte — és felkért, hogy fedezzem a temetés költségeit . . . Persze nem lehet késlekedni; valamit tenni kell; nem hagyhatjuk elföldelni a szegény leányt, mint valami utszélen elpusztult lényt. Szeretett bennünket, nem tudom, melyikünket jobban, de most nem az a kérdés és nem is akarok kicsinyeskedni. Azért jöttem, hogy megkérdezzem, meg akarja-e velem felezni a temetési költségeket?

A gróf eltünődött Pingret báró nagylelküségén. Mily helyesen fogta fel a dolgot, hogy hát kiüttetett a nyeregből! Mily magasztos és szelid bocsánat a szegény Titine emlékével szemben. Bizonyos, hogy a kor megjavit és a báró fukarságáról a klubban szárnyaló hirek teljesen alaptalanok. Ime, igy csinálják a történelmet!

— Uram, szólt megindultan, nagyon meghat az a fáradozás, melyre önt utóvégre is nem kötelezi semmi. Engedje kijelentenem, hogy az ön eljárása igazán gavalléros. Megegyeztünk; magamra vállalom az összes költségek felét. Ez egészen méltányos.

— Nem fukarkodunk, ugy-e bár? Ön beleegyezik az egyházi szertartásba is?

— Hogyne! Leontine nagyon vallásos volt.

— Azt hiszem, jó negyedik osztály nagyon megfelelő lesz. Mit gondol?

— Megvallom, hogy nem sokat értek ehhez és az ön elhatározására bizom magamat.

— Sirhely is kell a Montmartreban. Hány évre béreljünk?

— Örökre. Szegény leány, legalább mozgalmas élete után nyugodtan fog pihenni.

— A sirra valami kis emlékkő . . .

— Jó lesz, csinos kaczér legyen, de egyszerü, dór stilus . . .

— Helyes, most pedig, ha tetszik, rendelek két nagy pármai ibolyakoszorut, melyekbe fehér szegfüszámokkal betüzdeltetem viszonyunk évszámát . . Semmi egyebet.

— És nagyon diszkrét és izléses lesz. Irassa be az én koszorumba az „1891“et.

— Tudom, tudom . . . Az enyémbe „1892“ kerül.

— Arsac meghökkent.

— Micsoda? 1892! Hát ön nem az előbbi? Nem ön az, a kit az én kedvemért elhagyott?

— Épen nem, uram; én voltam oly szerencsés, hogy ön után következzem. Igazan meg sem tudom magyarázni, meg sem is érdemeltem ezt az előszeretetet. Viszonyunk 1892-től 1894-ig tartott zavartalanul.

A gróf le volt verve.

Tehát őt csalta meg a vén Pingret báró! Ezért a hetvenesért hagyták el őt!

Mély megaláztatás érzete fogta el.

— Uram, szólt, hidegen, a mit ön most velem tudatott, alaposan változtat a dolgon.

— Hogyan? — kérdi a báró nyugtalanul.

— Természetes; azt hittem, én vagyok a kronologiában az utolsó és csodáltam az ön nagylelküségét és önzetlenségét, melylyel csatlakozni akart egy volt barátnő temetéséhez. De hát ön volt Leontine utolsó kedvese, — önmaga bevallotta — két éven át: és ön hagyta el nyomorában. Micsoda dolog az, beleráutani a költségekbe olyan embert, a kinek csak nehány hónapos futólagos viszonya volt?! csak tessék egyedül megrendelni a negyedik osztályu sirhelyet, a dór sirkövet és az „1892—1894“-es pármai ibolyakoszorut. Ez az ön dolga. Volt szerencsém!

És Arsac gróf előkelő mozdulattal hátat fordított Pingret bárónak.

Vegyes hirek.

* **Spártai erkölcs Japánban.** A „Japon Weekly Gazette“-ben, ez angol nyelvü japán ujságban a következő olvasható:

„Február 3-án táviratilag tudatták Wei-Hai-Weiből Otera Yaszuczumi tábornok özvegyével, hogy férje meghalt a becsület mezején, tehát ne sirassa. Az asszony igy felelt: „Nem siratom, mert a katonának az a sorsa, hogy a csatatéren haljon meg.“ Azután megmutatta a kapott táviratot anyjának, ki igy vigasztalta: „Tehát Jaszuczumi meghalt! Ki kell magunkat mentenünk ő felsége előtt, hogy elveszitette Yaszuczumit, mert ha tovább él, még több hasznot is hajthatott volna az országnak!“

* **Halálos párbaj leányok közt.** A spanyol fővárosban, Madridban pár nap óta egy különös párbaj képezi a közbeszéd tárgyát. Két huszéves, szép dohánygyári munkásleány halálosan meggyülölte egymást egy férfi miatt, a kit mind a ketten szerettek. Tegnapelőtt, mint egy távirat jelenti, közös megegyezéssel kimentek egy vendéglőbe Madridon kivül, s ott, miután együtt megebédeltek, bezárkóztak a szobájukba. A zárt szobában övig lemeztelenitett testtel szembeálltak és élesre köszörült konyhakésekkel, az ugynevezett navajákkal, elkeseredetten megtámadták egymást. A véres küzdelemben oly nehéz sebeket ejtettek egymáson, hogy egyikök azonnal meghalt, a másik pedig néhány óra mulva kiszenvedett.

* **Holttest a lámpatartón.** Tisza-Igaron Fehér Vincze volt vésztői ev. ref. lelkész, aki hosszas és kinos betegsége miatt kénytelen volt állásától visszavonulni Tisza-Igarra, hol gazdálkodással foglalkozott — a napokban, mig neje lakásuktól távol volt, a szoba mennyezetén levő lámpatartóra felakasztotta magát s mire neje hazajött, e szerencsétlen ember kiszenvedett. Sötét szándékát — mint mondják — gyógyithatatlan, kinos betegség miatt hajtotta végre.

Kossuth szobra.

A Kossuth-szobor-bizottsághoz ujabban a következő adakozások folytak be.

Szekély Melinda tanitónő 223. sz. gy. ivén: Székely Melinda 1 frt. Orosz Margit, Tóth M. Tóth I. Kiss B. Kiss I. 10—10 kr. Szőllőssy M. 5 kr. Második M. 20 kr. Szmrecsányi I, Szmrecsányi M. 20—20 kr. Oláh E. 11 kr. Széles M. 10 kr. Capó Julis és Vilma 10 kr. Kovács I. 4 kr. Összesen 2 frt. 40 kr.

N. L. gyüjtő, 303 sz. gy. ivén: Klein R. 10 kr. Biró E. 1 frt. Medgyesy R. 5 kr. Ament A. 5 kr. Összesen 1 frt. 20 kr.

A n.-péterfia-utczai ismétlő leányiskolában: Csapó Julia 10 kr., Fonó Julia 10 kr., Győri E. 10 kr., Hadházi M. 10 kr., b) Nagy Julia 10 kr., Tóth E. 10 kr., a) Tóth Julia 10 kr., b) Kovács E. 10 kr., Liptai Julia 10 kr., Papp Julia 25 kr., Szőke E. 10 kr., Bartha Zsuzsanna 5 kr., Faragó Zsuzsanna 5 kr., Harsányi Mária 20 kr., Harsányi Eszter 20 kr., Kecskés Zsuzsanna 5 kr., b) Kovács Julia 10 kr., Kozma Julia 10 kr., Kristót Julia 5 kr., Miskolczi J. 10 kr., Papp E. 10 kr., Pál Zsuzsanna 10 kr., Szász Julia 20 kr., Teremi Julia 10 kr., b) Kiss Eszter 10 kr., Tóth E. 10 kr., összesen 2 frt 85 kr.

Péterffy Benő 638 sz. gy. ivén: Klein Mór 2 frt, 50 kr. Péterffy Benő 2 frt. 50 kr. Schwartz Alajos 1 frt. Weisz Adolf 50 kr. Kerekes Albert 10 kr. Weisz Mór 20 krr. Összesen 6 frt. 80 kr.

Kiss Illés tanitó H.-Nánás 1044. sz. gy. ivén: özv. Kola Antalné 2 frt, Kiss Illésné 1 frt, Fogel Lászlóné 72 kr, Spiegel Márton 50 kr, Paulovics Pál 50 kr, Katz Mihály 20 kr, Csiha Elek 50 kr, Szücs Antal 10 kr, Balogh Imre 10 kr, Nádassy Anna 1 frt, N. N. 1 frt, N. N. 50 kr, N. N. 50 kr, N. N. 50 kr. Az I-ső b) fiu oszt. növendékei 90 kr. Összesen 11 frt 50 kr.

Közgazdaság.

Törvényjavaslat a mezőgazdasági statisztikai adatok összeirásáról.

Festetics Andor gr. földmivelésügyi miniszter a következő törvényjavaslatot fogja legközelebb a képviselőház elé terjeszteni:

Törvényjavaslat

a mezőgazdasági statisztikai adatok összeirásáról.

1. §. Az ország területén 1895. évi nov. 20. és 30 napjai között, a november 20-án talált állapotot véve alapul a mezőgazdasági adatok összeirása rendeltetik el.

2. §. Ezen összeirás kiterjed a községek általános gazdasági viszonyainak, az egyes gazdaságok területének müvelési módjának és egész fölszerelésének följegyzésére, valamint a hasznos bázi állatok számbavételére.

3. §. Az összeirást a törvényhatóság (vármegye város) első tisztviselőjének felügyelete alatt, részint az általuk alkalmazott közegek, részint e czélra szervezett bizottságok foganatositják. Az eljárás részleteit a földmivelésügyi miniszter rendeleti uton állapitja meg.

4. §. A szükséges nyomtatványokat a földmivelésügyi miniszter ingyen szolgáltatja, a fölvétel foganatositásáról ellenben a községek saját költségükön tartoznak gondoskodni.

5. §. Az államot terhelő költségek fedezésére s az adatok feldolgozására a földmivelésügyi miniszter részére 300.000 forint rendkivüli hitel nyittatik, mely összeg felhasználásáról az egész munkálat befejezése után a földmivelésügyi miniszter a törvényhozáshoz részletes jelentést teend.

6. §. A ki tudva hamis adatokat vall be, vagy az összeirásnak kellő időben való befejezését szándékosan megakasztja, a mennyiben sulyosabb büntetendő cselekményt nem képez, kihágást követ el és 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő, az 1880: XXXVII. t.-czikkben nyert felhatalmazás alapján kiadott belügyminiszteri rendeletben megállapitott eljárás szerint, az ebben megjelölt első- és másodfoku közigazgatási hatóságok és végső fokban a földmivelésügyi miniszter által.

7. §. Jelen törvény a törvénytárban leendő közzététele napján lép életbe a végrehajtásával a földmivelésügyi miniszter bizatik meg, a ki a kereskedelemügyi miniszterrel egyetértőleg jár el.

Festetics.

---

* **Állatorvosok vizsgálati dija.** Többször tapasztalt visszaélések megszüntetése végett a földmivelésügyi m. kir. miniszter elrendelte, hogy a törvényhatóságok területén engedélyezett állomásokhoz kirendelt összes szakértők (állatorvosok) azon esetben, ha a megvizsgált szarvasmarhák száma 10-nél nem több — akkor 1 frtot, ha pedig azoknak száma 10 nél több, de a 30-at meg nem haladja 2 frt vizsgálati dijat számithatnak.

Debreczeni piacz. Márcz. hó 26 heti vásárban gabonanemüek közül piacra került buza 141.90 mm. 6.50—6.40—6.30 frt. kétszeres 112.40 mm. 5.70—5.50—5.60 forint rozs 120.80 mm. 5.40—5.30—5.20 frt. árpa 84.00 mm. 900—5.90—5.80 frt. zab 102.50 mm. 6.00—5.90—5.80 frt, tengeri 215.00 mm. 7.00—6.80—.——; ó tengeri —.——.——.—.— frt, köles 7.50— 7.30 frt. — köleskása 12.00 frt, burgonya 2.80. frt. Széna 100 kilónként, I. r. 3.40, II. r. 3.00 mont-liszt 12.80, zsemlyeliszt 11.80 frt. Ló felhajtatott 750 darab, elkelt 185 db. Szarvas marha felhajtatott 1850 darab, elkelt 390 db. db. Sertés felhajtatott 2200 db. elkelt 950

Sovány sertés páronként 6—12 hónapos 15—25 frt, 15—20 hónapos 25—30 frt, 18—24 hónapos 35—50 frt, öreg sovány 50—60 frt. Kövér sertés kilója 40—44 kr. 100 kiló ó szalonna 43—45 frt. Uj szalonna —— frt. Juh, felhajtatott —— darab. — Elkelt —— darab. Husárak: marhahus kilója 40, 44, —.—.50 52,54 56, (kóser) 60 kr. Borju hus 56—60 kr, sertéshus 48—52—56 kr. Juh hus — kr. — kr. Négyköbméter tölgy tüzifa 12 frt, bükfa 13 nyárfa 7 frt. Négy köbméter fa felvágása 2 frt - kr. beszállitása 1 frt. 20 kr. Napszámárak: férfi ellátással kr. ellátás nélkül -- frt kr, nő ellátással -- kr., ellátás nélkül —.— kr., — gyermek ellátással kr., ellátás nélkül kr

---

Érték-tőzsde.

(A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság" közlése 1895. márczius 27-én.)

Államadósság:

Magyar aranyjáradék 4 % — — —	123.50	124.—
„ vasuti beruházási kötvény 4½%	126.75	127.75
„ koronajáradék 4% — — —	99.—	99.50
„ regále váltsági kötvény 4½%	101.—	102.—
Osztrák aranyjáradék 4% — — —	124.50	125.—
Egységes állam kötvény 4²/₁₀% — —	101.50	102.—
Tisza-szegedi 4%-os nyeremény-sorsjegy	153.—	154.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény — — —	468.—	468.50
Osztrák hitelbank részvény — — —	406.80	407.—
Magyaripar- és kereskedelmi bank részv.	127.25	127.75

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogbank 4%-os sorsjegy	131.50	132.50
„ „ 3%-os „	109.25	109.75
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os —	118.—	119.—
Nagyar vöröskereszt sorsjegy — —	11.50	12.—
Osztrák „ „ „ — —	18.—	18.50
Olasz „ „ „ — —	13.—	13.50
Bazilika sorsjegy — — — — —	8.50	9.—
Jó-szív „ — — — — —	3.—	3.30

Pénznemek:

Cs. és kir. arany — — — — —	5.76	5.83
20 márkás arany — — — — —	12.—	12.04
20 frankos arany — — — — —	9.72	9.76
1 Savereigns — — — — —	12.34	12.38

Budapesti árú-tőzsde.

Gyenes és Balog gabona-bizományi üzlet (Nádor u. 6. sz.) tudósitása a „Debreceni Ellenőr" részére.

Budapest, márczius 27.

Napi jelentés.

Gabona-üzlet. Buzát ma gyengén kináltak, a vételkedv szintén gyenge volt, az irányzat lanyha lett. Alig kelt el pár ezer mm. gyengébb napi árakon.

Határidő-üzlet. Amerikából érkezett lanyhább jegyzésekre, nálunk is tetemesen lanyhasággal indult az üzlet buzában; s tekintettel a gyenge vásárlásokra lanyhán zárult is. Tengeri szintén lanyhán indult, s a tetemes realizatiók következtében zárulatig 7—8 krral lett lanyhább. Zab és rozs szintén gyengén kerestettek, s igy lanyhábban zárultak.

Zárlat 1 óra:

			frt
Buza	márcz. ápr.-ra	1895	6.96—6.98
„	május juniusra	1895	6.90—6.92
„	szept.-októ-berre	1895	7.18—7.19
Rozs	márcz.-ápr.-ra	1895	5.92 5.93
	szeptem.-okt.-re	1895	—.—.—
Tengeri	máj.—jun-ra	1895	6.68—6.70
„	jul.-augusztusra	1895	6.67—6.69
Zab	márcz.-áprilra	1895	6.40—6.42
Repcze	aug.—szept.	1895	10.90

Zárlat 4 óra:

			frt
Buza	márcz.-ápr.-ra	1895	6.96—6.98
„	május-jun.-ra	1595	6.88—6.90
„	szept.-okt.	1895	7.16—7.18
Rozs	márcz.-áprilra	1895	5.85—5.87
„	szept.—okt.-re	1895	—.—.—
Tengeri	máj.-junra	1895	6.66—6.68
„	jul.-augusz.-ra	1895	6.63—6.65
Zab	márcz-áprilra	1895	6.38—6.40
Repcze	aug.-szeptre	1895	10.95—11.—

Időjárás: derült.

Kőbányai sertés vásár.

Márcz. hó 27. Hizott sertés árak: 1 Magyar első rendü: 1 Öreg nehéz (páronkint 400 klgramm felüli sulyban) 45. krtól 46. krig. Öreg közép (páronkint) 300—400 kilogramm sulyban 45.50 46.50 krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 kilogramm felüli sulyban) 48—49 krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 kilogramm sulyban 46—47 krig. — Fiatal könnyü (páronkint 250 kgm. terjedő sulyban 46 krtól 47 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klg. felüli sulyban) 45½—46. krig. Közép (páronkint 220—280 klgrig terj. sulyban) 45—45.½ krig. Könnyü (páronkint 220 klg. terjedő sulyban) 45 krtól 46 krig

---

A kis lutri huzásai.

— Márczius 26. —

Brün.: 26 7 21 73 52

Debreczeni városi szinház.

Idénybérlet 141. szám. Páratlan bérlet.

Ma csütörtökön 1895. márczius hó 28-án

Egy daláriinnepély

viszontagságai.

Vigjáték 3 felvonásban Irta: Moser. Forditotta Deréky Antal. (Rendező Bács.)

Holnap Pénteken 1895. márczius hó 29-én

Páros bérletben.

RIGOLETTO,

a király bolondja.

Opera 4 felv Irta: Piave F. M. Forditotta Nádaskay Lajos. Zenéjét szerz. Verdi József (Rend: Tiszai.)

HETI MÜSOR:

Szombaton, márczius 30. Az arany ember, szinmü 5 felv. Irta: Jókai Mór, (Páratlan bérlet.) Rendező: Bács.

Vasárnap márczius 31. A papa felesége, énekes vigjáték 3 felvonásban, Irták: Hennequin és Millaud (Páros bérlet.) Rendező: Krémer.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csekonai" nyomda és kiadó r.-t.

Felelős szerkesztő: Eötvös K. Lajos.

Helyettes szerkesztő: Katona Imre.

Női ruhák

a legdivatosabb kivitelben készittetnek

Kunz József és Társa czég

női divatáru osztályában.

Gyász ruhák 6 óra alatt.

Tavaszi és nyári ujdonságok és különleges egyes ruhára való szövetek raktárra érkeztek.

Egy előkelő biztositó intézet

helybeli főügynökségénél

szép irásu

gyakornok

azonnal alkalmazást nyer.

Ugyanezen társulatnál

üzletszerző tisztviselők is

alkalmaztatnak

fix fizetés és jutalék mellett.

Bővebb értesitést ad a kiadóhivatal.

„Vénus crème" bőrconservváló szer. Kitünő teljesen **ártalmatlan** cosmeticum kiválóképen hasznos a bőr **zsirfénye** és **érdessége** ellen; **a bőrt vakitó fénynyé varázsolja** a ránczok és redők képződését megakadályozza, s megóvja az arczszin fiatalos frisseségét. — A **„Venus créme"** nem tartalmaz semmi **zsirnemü anyagot,**

ezért soha nem avasodik s az év és nap bármely szakában minden ártalom nélkül alkalmazható A t. közönséget érdekében kérjük, hogy **az itt levő védjegyre szigoruan ügyeljen. Ára 2 frt.**

„Eugénie folyópép" mirtus-virágokból az arczszin szépitésére s a virágzó, üde arczszin állandó megőrzésére Ugy az arcznak és nyaknak, mint a kéznek és karoknak gyönyörü lágyságot és márványszerü tisztaságot kölcsönöz; a bő minden **érdességét** és foltosságát megszünteti. **Ára 2 frt.**

„Eugenie vörös folyékony arczkenőcs" **teljesen ártalmatlan.** Az ajknak, arcznak és füleknek szép **természetes** rózsaszint kölcsönöz: villamos fény mellett is természetes sziuben tünik fel s **3 napig** is tapadva marad a bőrön.

„Eugenie hintőpor" fehèr ésrózsaszin crème szinben„ **tartósan észrevétlenül tapad, s a bőrnek természetes lágyságot és üdességet kölcsönöz. Ára 1 frt 20 kr. Pamaocsal együtt 1 frt 20 kr.**

„Trixogen" kitünő hajnövesztőszer; erősiti a hajgyökereket, teljesen megakadályozza a korpaképződést. **Ára 1 frt 60 kr.**

„Nigritine végétale" hajfestő, **fekete és barna.** A haj ezen szerrel festve 6 hétig is megtartja a szinét és teljes lehetetlen a müleges festést a természetes szintől megkülömböztetni. **Ára 3 frt 50 kr.**

Folyékony kaukázusi bajuszpedrő a bajusz növesztésére és épentartására. A bajusz felsütése nem szükséges, a nélkül is minden bajusznak a kivánt forma adható. **Ára 75 kr.**

FŐRAKTÁR DEBRECZENBEN:

Szent-Királyi Tivadar.

illatszer raktárában.

RAKTÁRAK BUDAPESTEN: Török József gyógyszertára, király-uteza 12. **Neruda Nándor** Kossuth-Lajos-u cza. **Lux** és **Utasi** Muz-um körut. **Városi gyógyszertár** Városház tér.

A „Vidi" pusztai
határ részen,
Böszörmény és Dorog közti
vasuti megállóhely közelében
130 hold (1200 □ ölével)
jó minőségü birtok
eladó.
Bővebbi felvilágositást nyujt Debreczenben az eladással megbizott
Csáky János
vágóhidi igazgató.

277. v. k. szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni királyi jbiróságnak 4478/1895. P. sz. végzése folytán közhirré tétetik, miszerint Goldblatt testvérek czég és Geréby Fülöp kereskedő czég részére Babolchay Béláné debreczeni lakostól 500 és 583 forint 84 kr. tőke, ez esedékes 6% kamatai és eddig összesen 83 frt 10 kr. perköltség erejéig 1895. évi február hó 20-án biróilag lefoglalt és 720 frt 20 krra becsült házibutorok és egyéb tárgyakból álló ingóságok **1895. évi márczius hó 30 án délelőtti 9 órakor** kezdetét veendő és Vár uteczán, 806. sz. háznál megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet igérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1895. márcz. hó 14-én.

Török Péter
birói kiküldött.

197.

Az
„ISTVÁN" gőzmalom társulat
őrleményének
ÁRJEGYZÉKE
saját raktárában.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyülésen megállapitott s 1887. évi junius 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállitási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Kötelezettség és engedmény nélkül készpénzfizetés mellett.

ZSÁKKAL EGYÜTT.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemü	13.20
B. Szinte „ aprószemü	12.60
0. Királyliszt	12.40
1. Lángliszt kivonat	11.80
2. 1-ső rendü zsemlyeliszt	11.40
3. Zsemlye liszt	11.—
4. 1-ső rendü kenyér liszt	10.60
5. Közép kenyér liszt	10.20
6. Kenyér liszt	9.60
7. Barna kenyér liszt	8.20
8. Takarmányliszt	7.—
11. Finom korpa **zsákkal**	5.—
11. „ „ **zsák nélkül**	4.80
12. Durva korpa **zsákkal**	4.80
12. „ „ **zsáknélkül**	4.60
Csirke buza **zsák nélkül**	4.40

A zsákok sulytartalma tejsulyt tisztasulynak véve.

A. B. 0—6 számig	85 kiló.
7. és 8. szám	70 „
11. 12.	50 „

Debreczen, 1895. Márczius 5.

A debreczeni kereskedő társulat tulajdonát képező
péterfia-u. 928. sz. a. sarokház
(volt keresk. kórház)
azonnal eladó.

Komoly irásbeli ajánlatok **Zádor Lajos** társ-elnök urhoz folyó hó 28-ig adandók be. A társulat választmánya az ajánlatok felett még e hó folyamán véglegesen dönt.

Több mint 50 évóta sikerrel használtatik!
Szeplőket és májfoltokat
valamint az összes
bőrtisztátalanságokat
eltávolit biztosan az
Eszéki Spitzer-kenőcs
és az
Eszéki Salvator-szappan.
Valódi minőségben csak a **DIENES C. J.-féle** gyógyszertárban.
ESZÉKEN, felsőváros.

1 tégely valódi Spitzer-kenőcs 35 kr. || 1 darab valódi Salvator-szappan 50 kr.
1 üveg valódi Spitzer-mosdóviz 40 kr. || 1 doboz alódi lyoni rizspor 3 sziuben 50 kr s 1 f.
1 tégely kézpaszta 60 kr.

Figyelmeztetés.

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjegygyel el vannak látva és kéretik a t. közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni.

„Csokonai" nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1895.